

K·MEO

HUMOR ANGLÈS

La ministra d'agricultura anglesa recomana menjar naps

La Secretària d'Estat d'alimentació T. Coffey, neta de la segona guerra mundial, veient el desolat panorama agrari d'Anglaterra, ha volgut oferir als anglesos alguna cosa millor que sang, suor i llàgrimes i per això ha animat a la ciutadania a consumir més naps. Resulta força qüestionable si és millor menjar naps que plorar, però ella ho veu per la part positiva. Amb humor.

-Abans de començar, si no li fa res, resarem un Parenostre.

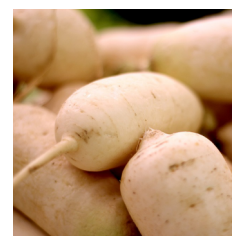
Ho fem.

-Tot plegat és una qüestió de supèrbia. Els anglesos som molt nostres –per culpa dels protestants– i fins ara no ens hem adonat que els països pobres com Espanya i les terres africanes, són, a la fi, les que ens alimenten. Però entre el brexit, la sequera i els laboristes, els supers de la Gran Bretanya recorden molt als de la Rússia...

Amb tot un mercat però només una parada oberta amb mitja botifarra florida.

-Havia de fer alguna cosa i com que m'agrada la jardineria he pensat en que cada anglès produeixi els seus propis productes. Horticultura de guerra l'he anomenat. I relaxa molt. Només té un problema. Que al nostre país, per la cosa del clima no hi ha gaires terrasses i hem d'utilitzar la banyera per fer l'hortet i al final tot fa pudor, el lavabo, el menjar i els mateixos anglesos.

-Crec, sincerament que el remei està en menjar naps. És de les poques verdures que fem aquí... i si els disfresses amb oli, vinagre, pebres i sals, son bons i engreixen, com pot veure en mi mateixa. La veritat és que els anglesos només mengem bé quan sortim del país o sigui que no vindrà d'un nap.

-Què s'ha portat vostè de Catalunya per menjar aquests dies? Li dic.

Es contraban, ho lamento però hauré de quedar-m'ho. Demà tinc dinar amb la junta i estem dels naps fins dalt.

GARSA PROSTÀTICA

VISTA CANSADA

Els catalans veuen més emigrants dels que hi ha

El català veu tres immigrants cada vegada que en troba un. És natural, es veuen més. Són d'un altre color, porten camises de flors, criden molt quan parlen pel mòbil i la seva llengua és estranya. Qualsevol no els nota. A un poble al que vaig per relaxar-me. Tothom parla de la quantitat d'immigrants que hi ha i en realitat, només n'hi ha un. Però no para d'anar amunt i avall. És el que treballa.

També és possible que aquest immigrant

s'aparelli i es reproduïx, els immigrants són molt bons procreadors i d'aquí a quatre dies al meu poble de descans diran que la meitat de la població és immigrant sense comptar que els procreats han nascut a una maternitat catalana, però és clar, són fills de l'immigrant. Tant que ens agradava la cançó de l'emigrant i ara mira...

D'aquí a cent anys, quan prometo no tornar ja pel poble, potser un vint per cent d'habitants siguin descendents més o menys directes de l'immigrant actual, aniran a missa cada diumenge, ballaran sardanes, parlaran un català més correcte que el que utilitzen al poble i per Sant Joan faran la foguera. Sí, però seran immigrants.

És una mica com si a hores d'ara,

descongelessin a un fenici enterrat a Empúries. Segur que després de donar una ullada, diria que Catalunya està farcida d'immigrants. Home, no exactament.

Catalunya sovint té complexa de matriu. Si no has fet niu en ventre català, no ets de casa. Seràs bona gent, et manifestaràs l'onze de setembre i treballaràs com un negre, però el ventre no és de casa. Com si fossis una falsificació vaja.

I no serà que els falsificadors són blancs, de ventre català i tendències dretanes?, no sé, per dir qualsevol cosa, una Dolors Montserrat per exemple.